

[Ellemann-Jensen]

syntagen til de forudsætninger, der hele tiden har været opstillet . . . (*Uro på tilhørerspladserne, hvorfra der nedrulles transparente og nedkastes løbesedler*).

Formanden:

Undskyld, kan vi ikke få fjernet de mennesker deroppe, som ikke ved, hvordan man opfører sig. Lad os få dem fjernet lidt halvhurtigt, så vi kan få ro igen.

Det var nogle lidt store børn, der var kommet ind ved en fejltagelse. De andre opfører sig pænt nok.

Ellemann-Jensen (V):

På energipolitikens område går vi ud fra, at denne regering ligesom den foregående sigter på at fremsætte lovforslag om indførelse af atomkraft i Danmark for folketinget i den næste folketingssamling, naturligvis med hensyntagen til de forudsætninger, der hele tiden har været opstillet med hensyn til affaldsproblemet og sikkerhed, og jeg skal også bede om statsministerens bekræftelse på dette punkt.

Statsministeren gjorde opmærksom på, at det er nødvendigt med supplerende foranstaltninger til den politik, som han i øvrigt ikke ville fortælle os noget om. Det fremgik, at statsministeren tænker på en yderligere finanspolitisk stramning, og der vil blive fremsat forslag om besparelser på 2½ mia kr. på statsbudgettet på årsbasis, sagde statsministeren. Jeg må bede statsministeren, eller måske er det finansministeren, bekræfte, at dette finanslovforslag bl. a. bygger på en besparelse af dette omfang med fuld virkning for 1980, og jeg vil gerne høre, om man har sådanne spareforslag klar.

Den tidligere finansminister talte for nylig om, at Danmark nu står få år fra afgrundens rand, og de fleste ved vist efterhånden, hvad det er for en afgrund, der er tale om. Det er den afgrund, hvor dette folketings økonomisk-politiske handlefrihed overtages af kræfter uden for landet, som vil kunne diktere os betingelser for at finansiere Danmarks vældige udlandsgæld. Vi ved ikke, om statsministeren og regeringen nu er ved at styre en kurs, der fører Danmark bort fra denne afgrund. Vi ved bare, at man tilsyneladende har kurs nu mod en anden afgrund, som vi heller ikke må falde i, nemlig den, hvor det

er interessegrupper uden for folketinget, der dikterer regeringen den økonomiske politik. Den afgrund er også farlig. Regeringen står over for meget store problemer både af økonomisk-teknisk karakter og af politisk karakter, og regeringen kan ikke løse disse problemer alene. Der må samarbejdes med flere af folketingets partier.

Regeringen har lagt en kortsigtet politik frem, der skal give ro til at sammenstykke en mere langsigtet økonomisk politik. Desværre har regeringen ikke kunnet modstå fristelsen til at tage nogle ting med i denne kortsigtede politik, som intet har med opgaven at gøre, men der ligger dog også elementer af det, der er nødvendigt at gennemføre på lidt længere sigt, nemlig en opbremsning af udviklingen i priser og indkomster. Hvis regeringen vil fortsætte ad den vej, kan den regne med venstres støtte, for venstre kender jo lige så godt som den nuværende regering til de mange gode råd, der er givet Danmark fra ud- og indland, og som samstemmende peger på, at sådan en politik er den eneste mulige, hvis de ønskede resultater skal opnås. Men venstre vil ikke give sin støtte til en politik, der søger at gennemtvinge socialdemokratiske programpunkter som betaling for at løse akutte samfundsøkonomiske problemer, og de mere eller mindre behændigt skjulte forslag om oprettelse af store centrale ØD-fonde, som statsministeren gentog i går, tager vi skarpt afstand fra. Det er afpresningspolitik. Man kommer ikke langt ad den vej, og venstre advarer imod at forsøge afpresningspolitik. Vi advarer regeringen mod forsøg på at regere uden om folketinget. Vi opfordrer derimod statsministeren til nu at fortælle folketinget, hvilken politik han vil være med til at føre. Først da kommer der mening i statsministerens indbydelse til forhandling og samarbejde.

Poul Schlüter (KF):

Før valget modtog vi den gamle regerings politiske testamente. Det skete i form af budelsen af, at hvis ikke man griber afgørende ind i det danske udviklingsforløb, er det sikkert og vist, at vi i 1983 vil møde en arbejdsløshed i størrelsen 260.000 medborgere og et underskud på vor betalingsbalance på omkring 20, måske op mod 27 mia kr.